

تاریخ ہجری ۱۳۳۲

نومبر ۸

تاریخ غریبی ۱۳۲۹

صاحب امتیاز و مدیر مسؤولی
حسین شامی

خبر الکلام

۹ صفر

۲۶ کانون اول

ماقل و دل

[پنجشنبه کونلری]

قل الحیر والافاسکت

[نشر اولنور]

انت یارنی تری ما فی القلوب
لا تجازینا بلا سبق الذنوب
رب طیر صید من ذنب الجناح
نحن عوقبنا علی سبق الجناح
کل شیرانی ! هنا ذکر اللسان
جف شیرانی ! هنا حبر الیسان

احمد شیرانی

هامش: بومظومه متشاعرانه و متبرانه می ده
کیم مؤثرانه برلسانله ترجمه ایدرسه اوقیمتدار
« مدرسه اعتقادلری » مجموعه سنک برطاقی اهدا
ایدیله جکدر. شاید ترجمه ایدن ذات اولجه اونلری
آلتن ایسه « خیر الکلام » « اوج آیلق ابونه
قید اولنه جقدر. هرکس آتانی ترجمه ده نقصان
کوردیکی برلری تنقیده مآذوندیر. ا. ش

« رؤیاده ارشادک » ترجمه سی: [*]

« باشه کلن هرشی؛ زمان؛ ترتیب ایدیور »
زعیمله بر زمان، عقدۀ شبهه آلتنده بولدم.
بو خیال خام؛ بی شهره حقیقتدن صابدرمش
ایدی، آغز دولوسی یاده بی معنا سوزسویلردم.
نسویله دیکم، نلردن خبر ویردیکم بیلتمک
ایچین معروضائی ایشته ! آجیق سویله یورم.
هرزه: اساسی، فائده سی اولمیان سوز.
زمان: نیم ایله معاهده قهریه عقد ایتیش اولمی که:
اقشام، صباح، روح اب تشنه مه، بیانه زهر صونور.
بی برغمدن اوزاق دوت ! دیدکجه ؛ ایتار
دماغمه، هان یوز کدر ایندیریور.

جوق بالو ااردم، فقط فائده ویرمدی؛ برعکس،
رجا قابوسی آجدیغ زمان، آغزیمه توقاتلر قیرلاندی

[*] حقیقت ترجمه بیت؛ صاحبته حواله اولنور،
نم الحقیقه مایقال: من ان... صاحب البيت ادری
بما فیہ = « برأؤک، ایچینده بولنان شیلره؛ صاحب
دها واقندر ». سوزی نه کوزل حقیقتدار!

زبون و ناتوان اولدم؛ بولوم؛ آغزیمه، جان، دوداغمه
کلدی، کیمدن چاره خواه تخایص اولهیم؟
ارشاد: دوغری بوله قلاوزلق.

بر کیجه اویوموش ایدم؛ علم رؤیاده، بکا
« نهدن بو قدر فریاد و فغان ایدیورسک » دین
برهاتف الغبی عین بصیرتله کوردیم.

« ای هاتف! زمان؛ آج قورت کبی بکا
دیش کیریور، صالدیریور « حال برمالله، مرحمت
ایدیکیز، دیدم هاتف؛ سامعه اطلایمه:

[معتمد اول؛ نقاط اسرار انکیزدن دیلکی
چنک، دم اورمه؛

هر حال و شانک وارانی؛ خلاق ازل حضر.
تلیسینک؛ جانب اولهیتدن پیدا و سرزده ظهور
اولور، بنابرین راضی اولمق کرک، صاقین
« زمان، بابیور » دیمه!

باشه کلن هرشی؛ عالم ازلده، دست قدرت
سبحانی، نقش جبین ایدیور، بوسر نوشتی دیدۀ
بصیرتی آچدق هایدی کندک اوقوی ویر!]
دیه رک ارشادی.. جواب ویردی.

هاتف الغیبک نذر زندن قلم؛ تیره دی
« آمان اللهم! بی عفوایت » دیدم
قطعه نیک نظماً ترجمه سی:

غافل اولمه! هر سوزک وار نکتته سی
دالین آدم؛ هیچ اولور می نکتته دان؟

کیمدن احمد! اوکیزرسک نکتته بی
شعر شیرانی؛ نه خوش، ای شاعران!

— صوک سوزم —

حبذا: درحل مشکله، مدق می شوی
نوهو سکاران ملت را مشوق می شوی!
عینابی: عباس لطفی

خیر الکلام

بر ذات دها ترجمه ایتیش اوئی ده که جک هفته درج
ایتدکد نصکره اره لر ندۀ مقایسه اجرا اولنه جقدر.